

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010068
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010068.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14. apríla 2021 prejednal sťažnosť odsúdeného

Q. R.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W. P., F. vrch č. XXX, t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ilava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1PP/5/2021 zo dňa 10.03.2021 a takto jednohlasne

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/132/2018 zo dňa 29.10.2018 bol Q. R. odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. a § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, na vykonanie ktorého boli splnené všetky zákonné požiadavky. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmieňané prepustenie.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že tento sa dôsledne zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Možno len prisvedčiť jeho názoru spočívajúcemu v tom, že odsúdený spĺňa formálnu podmienku z pohľadu výkonu potrebnej výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Krajský súd však nepovažuje za správny ďalší záver súdu prvého stupňa, že bola u odsúdeného čiastočne splnená ešte aj prvá materiálna podmienka v podobe polepšenia sa.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdenému bol počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody uložený jeden disciplinárny trest, pričom jeho správanie a plnenie povinností ústav vyhodnotil skôr negatívne. Nedostatky sa u odsúdeného vyskytli v edukačnej oblasti, v plnení úloh a v účasti na aktivitách rozvíjajúcich právne a spoločenské povedomie. Ani vo voľnom čase neplnil všetky požadované úlohy. Napokon sa u odsúdeného vyskytli nedostatky i v pracovnej oblasti. Tieto skutočnosti preukazujú, že odsúdený plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie. Preto prvá materiálna podmienka pre jeho podmienené prepustenie nebola splnená.

V prípade druhej materiálnej podmienky v zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd zastáva názor, že hodnotenie osoby odsúdeného z pohľadu možností jeho nápravy a ustáleného rizika jeho sociálneho zlyhania (recidívy) neumožňuje dospieť k rozumnému záveru, že na slobode nebude páchať trestnú činnosť.

Náprava odsúdeného Q. R. je podstatne sťažená, čo vyplýva najmä z doterajšieho počtu jeho odsúdení (doposiaľ bol osemkrát súdne trestaný). Pritom až päťkrát bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy a štvrtýkrát je vo výkone trestu odňatia slobody. V minulosti sa dvakrát neosvedčil v určených skúšobných dobách. V jednom prípade išlo o podmienené odsúdenie a v druhom prípade išlo o neosvedčenie sa v skúšobnej dobe určenej mu pri podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený je osobou so sklonmi k páchaniu protiprávneho konania, pričom v minulosti ukladané tresty na neho zjavne nemali požadovaný účinok. Predchádzajúci spôsob života odsúdeného preto nedáva ani pre krajský súd dostatočnú záruku, že jeho protiprávne konanie sa už nebude opakovať.

Účelom trestu je aj ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti, a trest má odrádzať i ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Odsúdený tiež vykonáva uložený trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom je nielen v záujme dovŕšenia jeho nápravy, ale aj splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby si ho riadne vykonal. Napokon i ústav na výkon trestu vyhodnotil resocializačnú prognózu u odsúdeného ako menej priaznivú na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, a jeho podmienené prepustenie neodporučil.

Z takto rozvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.